

ב"ה.

אמרו רבותינו ז"ל: בזכות נשים צדקניות שהיו באותו הדור (של יציאת מצרים) נגאלו ישראל ממצרים. ומבארים ומספרים בארוכה, איך אשר למרות עול הגלות, קושי השעבוד והגזירות הקימו עדרים עדרים של בני ובנות ישראל, הקימו דור אשר הכריז בשמחה בשירה ובזמרה: זה אֵלֵי ואנוהו אלקי אבי וארוממנהו.

הבטיחנו הקב"ה: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, בגאולה העתידה לבוא במהרה בימינו על ידי משיח צדקנו, "כל אתיך ונסין וגבוראן דעבד קוב"ה במצרים יעביד לון לישראל" "ובזכות" ינוקי דבי רב יתתקף חילי לאתגברא", של מלך המשיח.

וכאז כן עתה, תלוי זה בנשי ישראל, וכמבואר בהשיחה, אשר בידן הוא גורל הבנים והבנות.

תפקידן חובתן וזכותן של נשי ישראל הוא, אשר מבלי חת מחושך הגלות, קושי השעבוד והגזירות אשר רוצים לשקעות, הי' לא תהי', את נפש בנינו ובנותינו בבנינים זרים לרוח ישראל סבא, מנגדים לאמונת הוי' אחד, הנותן, לשון הוה, תורה אחת לישראל גוי אחד בארץ,

הנה יעשו את ביתן בית קדושה לשמו ית', ויבססו את חינוך בניהן ובנותיהן על יסודי התורה והמצוה.

ואז "אימא³ עילאה⁵ יתערת... ומלכא משיחא שארי ויכנוש גלותא מסיפי עלמא עד סייפי עלמא".

מנחם שניאורסאהן

תפארת שבתפארת, ה'תשי"ב.

ברוקלין, נ.י.

(1) סוטה יא, ב (ע"פ גירסת ילקוט שמעוני תהלים רמז תשצה).

(2) בפה ובתופים — וראה לקוטי תורה ברכה צח, ג.

(3) זהר ח"ב ט, א.

(4) שם בתחלת העמוד.

(5) ראה פרי עץ חיים שער חהמ"צ פ"ו בד"ה מהר"י ז"ל.

נדפסה כהקדמה לקונטרס שיחת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נייע (לקבוצת נשי ישראל בעת ביקורו בעיר ריגא יב"כ אדר תרצ"ד), שנדפסה באייר תשי"ב. והיא השיחה הנזכרת לקמן. ובאג"ק חכ"א אגרת זיתתקט.

כמבואר בהשיחה: נדפסה בלקו"ד ח"ג בסופו (תקעא, ב ואילך).